

ÄLVDROTTNINGEN

Min älvdrottning bor i Ladriket, där vattnets smak är en blandning av det klara destillerade fjällflodens vatten med en tyngre krydda av skogars barr och myrmarkers hartsdoft. Men vattnet har också en doft som bara syresättningen genom forsar och fall ger. Där finns inte den jolmiga doften från odlingsbygdens gröna och varma vatten.

Älvdrottningen badar sin nakna kropp i forsens virvlar och låter vattnet smeka hår, bröst och lår. Hon dansar runt i allt brutalare virvlar och lånar ibland en utterham för att leka i älvens vatten. Vattnet kastar sig över stenar och bildar en glasklar bubbla som blåst glas innan bubblan slås sönder i ett fräsande skum bakom varje sten. De stockar som flottas gör bara leken häftigare med den hisnande känslan av att undvika faran. På sina ställen bildas virvlar som suger ned allt och inte släpper ifrån sig sin skörd förrän i svarta blankvattens garn. Här är farligt att vara, i älvdrottningens vilda dans. Låter du dig följas med i vattnets virvlar kanske hon fångar dig och låtar dig dansa med tills din kropp stillnat - så akta dig för att titta ned i det forsande vattnet. För det bryr inte henne vad som händer dig, när hon leker i sin vilda dans. Ett hårt vasst visslande från strömstaren över forsens dån ackompanjerar dansen.

Men ro och vila kan du finna där älven stillnar och breder ut sig i ett sel. Eller följ älven till en sidoström där forsens är mindre stark och där forsens dån har minskat till ett mildt stråkande eller porlande ljud. Här där älven möter odlingsbygden stillnar älven. Där åkerbäret blommar i igenväxta diken bakom ladornas pentagoner - i Ladriket. Där storspovens vemodiga sång övergår i en jublande drill - oåt oåt oyt trru-i trru-il trrru-il trrru-il trrru-il trrru-yhl.

Där kan du sätta dig och titta ner i vattnet och låta dina sorger och bekymmer flyta bort med strömmen. Här finns ett lugn och ro för att hon ska kunna lyssna till dig. Vattnets stilla porlande söver dig till ro och du kan låta älven vagga dig till sömn utan att vara rädd.

På kvällarna i polarluftens svalka smyger älvdrottningens döttrar upp till sin älvdans på ängar och sankmarker. Men inte alltför långt bort, de måste hinna komma hem innan dagen gryr och solens strålar börjar värma. De låter sina långa slöjor svepa längs marken och upp i luften i en fager dans.

Men när tropiknätternas värme härskar söker älvdrottningen och hennes döttrar skydd och svalka i älvar, sjöar och källor.

Sonia Sagadotter

